

Publicerad 2020-12-07 08:55 av Solstrale

Solstrale...

2020 adventskalender 7 december

fortsättning från gårdagen...

"Jul i Juleå"...

vi kan stå inför vägval som är svåra... eller kanske vi glömt hur enkelt det kan vara... att lyssna på varandra eller att reflektera... det att se sitt inre värde och att sätta ord på det... att kunna leva sig in i den andras ståndpunkt just genom att lyssna... vi kanske lägger krokben för oss själva emellanåt helt utan vetskap där om... sedan innan vi förstår har vi oavsiktligt lagt skulden på någon eller något annat... i den stunden innan skammen eller skulden över detta stillats kanske vi nås av högmod... dock de flesta av oss har lärt att högmod går före fall... därför leder vi varandra rätt rent instinktivt får vi ett behov att ge eller lägga ett gott ord... så som tomten gjorde för sin lilla vän ängeln... för att hon redan ur högmod nått fall och landat på jorden... i vissa fall är det viktigt att falla färdigt, se sig om ur grodperspektivet, därifrån var man kan se helheten... därför inget ont som inte har något gott med sig...

när ängeln kom hem från jordäventyret tog mamma emot henne med stora famnen och ordnade en lite mysig välkomstfika... de satt tillsammans och berättade om vad som fått dem att bråka och hur de skulle undvika det... det hade ju skrämt jordborna eftersom åskan alltid går när änglar är oense... de beslutade sig om att vara mer lyhörda och lita på varandra även om en av dem sa skarpt nej... att då backa och inte stå på in absurdum...

nu ville ängeln säga till sin mamma något viktigt... men det var också svårt att formulera... mamma skulle du kunna hjälpa mig med en sak... jag har svårt med tilliten och förtroendet... för jag kanske tagit dig för given på något sätt... mamma lyssnade med huvudet på sned och inflikade... men kära barn inte ska du säga så... jo mamma, jag har inte litat på att jag vet vart jag har dig... det har varit som om allt du sagt bra eller dåligt inte varit viktigt för mig... men nu känner jag annorlunda... men lilla kära barn vet du om sanningen ska fram har jag känt lika dant... va? har du känt som mig... ja det har jag, både nu och när jag själv var ett barn... du är förlåten men också jag vill säga förlåt för att jag glömde hur mycket du själv klarar av... jag lyssnade inte på hur självständig, klok och omtänksam du är... nu såg de på varandra med tårar i ögonen och log... precis samtidigt sa de till varandra "jag älskar dig"... ja så kan det gå till även uppe i himlen... och efter den dagen höll mor och dotter alltid sams... tack vare att tomten lade ett gott ord för sin lilla vän ängeln...

fortsättning följer i morgon dag...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten